

ואַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְרַכּוּשׁ גָּדוֹל: (טו)
 ואתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ
 בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׁיבָה טוֹבָה:

יפקון בקנינא סגי: טו ואת
 תעול לות אבהתך בשלם
 תתקבר בסיבו טבא:

ת"א ואתה תבוא ברכות סד. מועד קטן כט.

רשי"י

וינללו את ננכרים (שמות י"ב ל): (טו) ואתה
 תבא. ולא מראה כלל אלה: אל אבותיך. אצוי
 עונד עזודה זרה והוא מנשלו שיבא אליו, למדך
 טעסה מרח טשוזה: תקבר בשיבה טובה.
 פשרו טיעסה ישמעאל טשוזה צימיו, ולא ילא
 עשו למרבות רעה צימיו, ולפיכך מט ה' שנים

עיקר שפתי חכמים

ד"ר ר"ל העבודות והעינוי רכל הברות שהחזילה מיצחק היו ג"כ בימיו:

לקוטי הלכות

- (A) (י"ד) **ואַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְרַכּוּשׁ גָּדוֹל.** כי
 מה שישראל הם פבושים בגולה בתחלה
 בכל מקום שהם מטלטלים שם, זה מחמת
 שבכל מקום יש ניצוצות ונפשות קדושות
 הרבה שנרחו ונפוצו ונתפזרו לשם על ידי
 חטא אדם הראשון ועל ידי חטאי כל הדורות
 עד היום הזה, נאלו הניצוצות והנפשות
 מצפים ומחכים תמיד שיבוא לשם איש
 הישראלי. ותכף שבא לשם איש הישראלי
 הם נופלים עליו ומספקים אותו ונתאחזים
 בו כדי שיתקנם. ומחמת שאלו הניצוצות
 מנחים בין הגויים ובין הקלפות שהם נאחזים
 ומתדקקים בהם מאד, על ידי זה יש יסורים
 גדולים לאיש הישראלי שבא לשם, כי גם
 הקלפות וכו' וכל המחשבות רעות וזרות
 ובלבולים וכו' הפאים מהם נאחזין בו מחמת
 שרואים שהניצוצות רוצים להתתקן. ועקר
 התאחזים והתנרותם הוא בעת שזה האיש
 עוסק באיזה דבר שפקדשה שאו הוא זמן
 תקונם וגאלתם של הניצוצות מבין העכו"ם
 והקלפות פידיע ומוכן כל זה בספרי רבנו
 ז"ל בכמה מקומות ומוכן ברמז גם בספרי
 הזהר וכל כתבי האר"י ז"ל, שהם אחר
 מהיסודות הגדולות שספרי האר"י ז"ל והזהר
- (B) (כ) **וַאֲחֵרֵי כֵן יֵצְאוּ בְרַכּוּשׁ גָּדוֹל.** וצריכין התחזקות גדול
 מאד מאד בנגדם ולצפות ולחפות לישועת
 ה' בכל עת בכל מקום שבאים לשם בגלות
 ופלטול עד שיקוף ונרא ד' משמים, ואז
 יזכה שלא די שיצא ויעלה משם לחרות
 בעצמו אף גם יברר ויעלה משם כמה וכמה
 ניצוצות השיכים לחלק שרש גשמתו בבחינת
 ונשארו גם הוא לאלקינו (כמבואר בלקוטי מוה"ר ז"
 ב/ חורה ע"ו) עד שגם המקום בעצמו יתקדש
 בקדשה גדולה שילמדו בו תורה פרבים
 בבחינת עתידין פתי תרטיאות וכו'. וזה
 בבחינת ואחרי כן יצאו ברכוש גדול הנאמר
 גם על הגלות הזו פידיע. כמו שאמרו
 רבותינו ז"ל וגם את הגוי לרבות גלות כל
 הארבע מלכויות. (לקוטי הלכות - הלכות חלה וחירות
 ומעשרות ד"ב)
- (C) (כ"א) **וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְרַכּוּשׁ גָּדוֹל.** וצריכין התחזקות גדול
 מאד מאד בנגדם ולצפות ולחפות לישועת
 ה' בכל עת בכל מקום שבאים לשם בגלות
 ופלטול עד שיקוף ונרא ד' משמים, ואז
 יזכה שלא די שיצא ויעלה משם לחרות
 בעצמו אף גם יברר ויעלה משם כמה וכמה
 ניצוצות השיכים לחלק שרש גשמתו בבחינת
 ונשארו גם הוא לאלקינו (כמבואר בלקוטי מוה"ר ז"
 ב/ חורה ע"ו) עד שגם המקום בעצמו יתקדש
 בקדשה גדולה שילמדו בו תורה פרבים
 בבחינת עתידין פתי תרטיאות וכו'. וזה
 בבחינת ואחרי כן יצאו ברכוש גדול הנאמר
 גם על הגלות הזו פידיע. כמו שאמרו
 רבותינו ז"ל וגם את הגוי לרבות גלות כל
 הארבע מלכויות. (לקוטי הלכות - הלכות חלה וחירות
 ומעשרות ד"ב)
- (D) (כ"ב) **וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְרַכּוּשׁ גָּדוֹל.** וצריכין התחזקות גדול
 מאד מאד בנגדם ולצפות ולחפות לישועת
 ה' בכל עת בכל מקום שבאים לשם בגלות
 ופלטול עד שיקוף ונרא ד' משמים, ואז
 יזכה שלא די שיצא ויעלה משם לחרות
 בעצמו אף גם יברר ויעלה משם כמה וכמה
 ניצוצות השיכים לחלק שרש גשמתו בבחינת
 ונשארו גם הוא לאלקינו (כמבואר בלקוטי מוה"ר ז"
 ב/ חורה ע"ו) עד שגם המקום בעצמו יתקדש
 בקדשה גדולה שילמדו בו תורה פרבים
 בבחינת עתידין פתי תרטיאות וכו'. וזה
 בבחינת ואחרי כן יצאו ברכוש גדול הנאמר
 גם על הגלות הזו פידיע. כמו שאמרו
 רבותינו ז"ל וגם את הגוי לרבות גלות כל
 הארבע מלכויות. (לקוטי הלכות - הלכות חלה וחירות
 ומעשרות ד"ב)